

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
סוטה-המקנא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
היא כחלה לו עיניה, לפיכך עיניה בולטות										■	■	ט.	
היא קלעה לו את שערה, לפיכך כהן סותר את שערה										■	■	ט.	
היא הראתה לו באצבע, לפיכך ציפורניה נושרות										■	■	ט.	
היא הגרה לו בצילצול, לפיכך כהן מביא חבל המצרי וקושר לה למעלה ממדיה										■	■	ט.	
היא פשטה לו את יריכה, לפיכך יריכה נופלת										■	■	ט.	
היא קיבלתו על כריסה, לפיכך בטנה צבה										■	■	ט.	
היא האכילתו מעדני עולם, לפיכך קרבנה מאכל בהמה										■	■	ט.	
היא השקתהו יין משובח בכוסות משובחים, לפיכך כהן משקה מים המרים במקידה של חרש										■	■	ט.	
היא עשתה בסתר, (תהלים צא) יושב בסתר עליון שם בה פנים, שנאמר: (איוב כד) ועין נואף שמרה נשף לאמר לא תשורני עין וגו'										■	■	ט.	
דבר אחר: היא עשתה בסתר, המקום פירסמה בגלוי, שנאמר: (משלי כו) תכסה שנאה במשאון רעתו בקהל.										■	■	ט.	
ומאחר דנפקא ליה מאחת לאחת למצא חשבון, (ישעיהו ט) כי כל סאון סואן ברעש למה לי?										?	◇	ט.	
לכמדה.										!	◇	ט.	
ומאחר דנפקא ליה מכי כל סאון סואן ברעש, (ישעיהו כז) בסאסאה בשלחה תריבנה למה לי?										?	◇	ט.	
לכדרב חיננא בר פפא										!		ט.	
אין הקב"ה נפרע מן האומה עד שעת שילוחה, שנאמר: בסאסאה בשלחה וגו'.	דא"ר חיננא בר פפא:									!	◇	ט.	
איני?										?		ט.	
שלשה כוסות האמורות במצרים למה? אחת ששתת בימי משה, ואחת ששתת בימי פרעה נכה, ואחת שעתידה לשתות עם הברותיה	והאמר רבא:									■	?	◇	ט.
וכי תימא, הנך אזדו והני אחריני נינהו										!		ט.	
מנימין גר המצרי היה לי חבר מתלמידי ר' עקיבא	והתניא, אמר רבי יהודה:									?		ט.	
אני מצרי ראשון ונשאתי מצרית ראשונה, אשיא לבני מצרית שניה כדי שיהא בן בני מותר לבא בקהל	אמר מנימין גר המצרי:									?	○	ט.	
אין הקב"ה נפרע מן המלך עד שעת שילוחו, שנאמר: בסאסאה בשלחה תריבנה וגו'.	אלא אי איתמר הכי איתמר, א"ר חיננא בר פפא:									!	◇	ט.	
אמימר מתני להא דרב חיננא בר פפא אהא	[אמימר]									!	◇	ט.	
מ"ד: (מלאכי ג) כי אני ה' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם? אני ה' לא שניתי - לא הכיתי לאומה ושניתי לה, ואתם בני יעקב לא כליתם - היינו דכתיב: (דברים לב) חצי אכלה במ, חצי כלין והן אינן כלין.										■	!	◇	ט.
אין הקב"ה נפרע מן האדם עד שתתמלא סאתו, שנאמר: (איוב כ) במלאות ספקו יצר לו וגו'.	רב המנונא:									■	!	◇	ט.
מאי דכתיב: (תהלים לג) רננו צדיקים בה' לישרים נאווה תהלה? אל תקרי נאווה תהלה אלא נווה תהלה, זה משה ודוד שלא שלטו שונאיהם במעשיהם	דרש ר' חיננא בר פפא:									■	!	◇	ט.
דוד - דכתיב: (איכה ב) טבעו בארץ שעריה										■	■	!	ט.
משה - דאמר מר: משבנה מקדש ראשון, נגנו אהל מועד, קרשיו, קרסיו ובריחיו ועמודיו ואדניו.										■	■	!	ט.
היכא?										^	!	ט.	
תחת מחילות של היכל.	רב הסדא אמר אבימי:									!	!	ט.	
סוטה נתנה עיניה במי שאינו ראוי לה, מה שביקשה לא ניתן לה, ומה שבידה נטלוהו ממנה, שכל הנותן עיניו במה שאינו שלו, מה שמבקש אין נותנין לו, ומה שבידו נוטלין הימנו.	תנו רבנן:										■	◇	ט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מיימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מקרא-key:
---	------------------

סוטה-המקנא		Talmud Navigator											
מיימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
וכן מצינו בנחש הקדמוני, שנתן עיניו במה שאינו ראוי לו, מה שביקש לא נתנו לו, ומה שבידו נטלוהו ממנו:											■	◇	טז
אמר הקב"ה: אני אמרתי יהא מלך על כל בהמה וחיה, ועכשיו (בראשית ג) ארור הוא מכל הבהמה ומכל חית השדה											■		טז
אני אמרתי יהלך בקומה זקופה, עכשיו על גחוני ילך											■		טז
אני אמרתי יהא מאכלו מאכל אדם, עכשיו עפר יאכל											■		טז
הוא אמר אהרוג את אדם ואשא את חוה, עכשיו איבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה.											■		טז
וכן מצינו בקין, וקרח, ובלעם, ודואג, ואחיתופל, וגחזי, ואבשלום, ואדוניהו, ועוזיהו, והמן, שנתנו עיניהם במה שאינו ראוי להם, מה שביקשו לא ניתן להם, ומה שבידם נטלוהו מהם.											■	◇	טז
בירך התחילה בעבירה וכו'.											■		טז
מנא ה"מ?											^		טז
אילמא משום דכתיב: (במדבר ה) בתת ה' את יריכך נופלת ואת בטנך צבה											!		טז
והכתיב: (במדבר ה) וצבתה בטנה ונפלה ירכה											?		טז
כי לייט - לייט תחילה ירך והדר בטן לייט, ומיא כי בדקי - כי אורחיהו בדקי, בטן ברישא והדר ירך. בקללה נמי כתיב: (במדבר ה) לצבות בטן ולנפיל ירך. ההוא דמדוע לה כהן דבטן ברישא והדר ירך, שלא להוציא לעז על מים המרים.	אביי:										!	◇	טז
שמשון הלך אחר עיניו, לפיכך נקרו פלשתים את עיניו, שנאמר: (שופטים ז) ויאחזוהו פלשתים וינקרו את עיניו.											■		טז
אבשלום נתגאה בשערו, לפיכך נתלה בשערו ולפי שבא על עשר פלגשי אביו, לפיכך נתנו בו עשר לונביות, שנאמר: (שמואל ב' יח) ויסבו עשרה נערים נושאי כלי יואב ולפי שגנב ג' גנבות, לב אביו ולב ב"ד ולב ישראל, לפיכך נתקעו בו ג' שבטים, שנאמר: (שמואל ב' יח) ויקח יואב שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום.											■		טז
וכן לענין הטובה, מרים המתינה למשה שעה אחת, שנאמר: (שמות ב) ותצב אחותו מרחוק, לפיכך נתעכבו לה ישראל ז' ימים במדבר, שנאמר: (במדבר יב) והעם לא נסע עד האספ מרים.											■		טז
יוסף זכה לקבור את אביו ואין באחיו גדול ממנו, שנאמר: (בראשית נ) ויעל יוסף לקבור את אביו ויעל עמו גם רכב גם פרשים, מי לנו גדול מיוסף שלא נתעסק בו אלא משה.											■		טז
משה זכה בעצמות יוסף ואין בישראל גדול ממנו, שנאמר: (שמות ג) ויקח משה את עצמות יוסף עמו, מי גדול ממשה שלא נתעסק בו אלא המקום, שנאמר: (דברים לד) ויקבור אותו בגיא.											■		טז
לא על משה בלבד אמרו, אלא על כל הצדיקים, שנאמר: (ישעיהו נח) והלך לפניך צדקך כבוד ה' יאספך.											■		טז
שמשון בעיניו מרד, שנאמר: (שופטים ז) ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני, לפיכך נקרו פלשתים את עיניו, שנאמר: (שופטים טז) ויאחזוהו פלשתים וינקרו את עיניו.	ת"ר:										■	◇	טז
איני? והכתיב: (שופטים יד) ואביו ואמו לא ידעו כי מה' היא											?		טז
כי אזל מיהא בתר ישרות עיניו אזל.											!		טז
תחילת קלקולו בעזה, לפיכך לקה בעזה, תחילת קלקולו בעזה, דכתיב: (שופטים טז) וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה וגו', לפיכך לקה בעזה, דכתיב: (שופטים טז) ויורידו אותו עזתה.	תניא, רבי:										■	◇	טז
והכתיב: (שופטים יד) וירד שמשון תמנתה											?		טז
תחלת קלקולו מיהא בעזה היה.											!		טז
(שופטים טז) ויהי אחרי כן ויהאב אשה בנחל שורק ושמה דלילה											■	◇	טז
אילמלא נקרא שמה דלילה, ראויה היתה שתקרא דלילה, דילדלה את כחו, דילדלה את לבו, דילדלה את מעשיו	תניא, רבי:										■	◇	טז
דילדלה את כחו, דכתיב: (שופטים טז) ויסר כחו מעליו											■		טז
דילדלה את לבו, דכתיב: (שופטים טז) ותרא דלילה כי הגיד לה את כל לבו											■		טז
דילדלה את מעשיו, דאיסתלק שכינה מיניה, דכתיב: (שופטים טז) והוא לא ידע כי ה' סר מעליו.											■		טז
ותרא דלילה כי הגיד לה את כל לבו											■	◇	טז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	מקרא-key:
--	------------------

		Talmud Navigator									
סוטה-המקנא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מנא ידעה?										▲	◇
ניכרין דברי אמת.	רב חנין א"ר:									!	◇
ידעה בו באותו צדיק דלא מפיק שם שמים לבטלה, כיון דאמר: (שופטים טז) נזיר אלהים אני, אמרה: השתא ודאי קושטא קאמר.	אביי:									!	◇
(שופטים טז) ויהי כי הציקה לו בדבריה כל הימים ותאלצהו										■	◇
מאי ותאלצהו?										▲	
בשעת גמר ביאה נשמטה מתחתיו.	רבי יצחק דבי רבי אמי:									!	◇
(שופטים יג) ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא										■	◇
מאי כל טמא? ותו, עד השתא דברים טמאים קאכלה?										▲	
דברים האסורים בנזיר.	רבי יצחק דבי רבי אמי:									!	◇
(שופטים טו) ויבקע אלהים את המכתש אשר בלח:										■	◇
הוא איוה לדבר טמא, לפיכך נתלו חייו בדבר טמא.	רבי יצחק דבי רבי אמי:									■	◇
(שופטים יג) ותהל רוח ה' וגו' - א"ר חמא בר' חנינא: חלתה נבואתו של יעקב אבינו, דכתיב: (בראשית מט) יהי דן נחש עלי דרך.	[רבי חמא בר' חנינא]									■	◇
לפעמו במחנה דן - א"ר יצחק דבי רבי אמי: מלמד, שהיתה שכניה מקשקשת לפניו כזוג, כתיב הכא: לפעמו במחנה דן, וכתיב התם: (שמות כח) פעמון ורימון.	[רבי יצחק דבי רבי אמי]									■	◇
בין צרעה ובין אשתאול - אמר ר' אסי: צרעה ואשתאול שני הרים גדולים היו, ועקרן שמשון וטחנן זה בזה.	[רב אסי]									■	◇
(שופטים יג) והוא יחל להושיע את ישראל - אמר רבי חמא ברבי חנינא: הוחל שבועתו של אבימלך, דכתיב: (בראשית כא) אם תשקר לי ולניני ולנכדי.	[רבי חמא בר' חנינא]									■	◇